

ענת קוריאל

ידו השקופה

החולה אבד ממשקלו.
 אם כף ידו תהפך שקופה, התנחם,
 יוכל להכניסה לכיס חלצתה
 של הרופאה היפה,
 בד החלצה ירפרף על עורו,
 והוא ישכך אצלה. כמו מעמק ים
 היא תשא אותו לכל מקום, ושדה יהיה לו מצוף.

יום יום זרועו כחשה, כבד הפסיק להרגיש
 שהיא טבועה במטה, רפרוף מחוישים פשט
 וגופו נמלא אנריריות.
 "עוד מעט", חשב, "קצות האצבעות יבואו בשקט,
 רק שתוציא מהכיס חפצים מיתרים,
 להשאיר מקום פנוי להסתגנות".

לב עד

ההפך מאבא

ההפך מאבא זה לא אמא.
 תהום מצפה בשטיח.
 אין מדע של מלוי פער.
 לתת למחלה שם של חיה.
 לתת לחיה פצועה לשוטט
 בגוף
 ולשותת
 את הגוף
 החוצה.

מלה שאין לה הפך,
 היא אסון.
 אדמה פעורה.